

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2021, în cauza penală în privința inculpaților

Norocos Daniela xxx, născută la xxx, originară din xxx și domiciliată în xxx;

Norocos Igor xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.04.2019 - 08.09.2020;

Instanță de apel: 06.10.2020 - 24.03.2021;

Instanță de recurs: 29.06.2021 - 15.02.2022.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 08 septembrie 2020, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Norocos Daniela, în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei;

- Norocos Igor, în baza art.art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Salari Irina și Nanu Vasile către Norocos Igor și Norocos Daniela cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în procedură judiciară civilă, în temeiul art.387 alin.(3) Cod de procedură penală.

S-a dispus a încasa în mod solidar din contul inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor, în bugetul de stat al Republicii Moldova suma de 896 lei, cu titlu de cheltuieli de efectuare a expertizei judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Norocos Daniela în noaptea de 26 spre 27 ianuarie 2019, aproximativ ora 23:00 - 01:00, aflându-se împreună cu soțul său Norocos Igor în fața localului de agrement „Drive” situat pe str. Alexandru cel Bun, nr. 1/3, or. Călărași, ce constituie loc public, în preajma cărora se afla și Salari Irina, care inițiasse o discuție cu Norocos Daniela, într-un anumit moment, Norocos Daniela aflându-se sub

influența băuturilor alcoolice, fiind deranjată de răspunsurile Irinei Salari, simțind-u-se în siguranță și superioritate fizică alături de soțul său, neținând cont că se afla în loc public, manifestând lipsă totală de respect față de cei prezenți, urmărind scopul de a-și demonstra comportamentul autoritar prin violență, acționând cu o deosebită obrăznicie și folosind drept pretext un motiv real inventat, precum că victima ar fi numit-o necenzurat, intenționat, a apucat-o de păr, trântit-o jos și numind-o cu cuvinte necenzurate i-a aplicat lovituri cu palmele și pumnii pe diferite regiuni ale corpului.

În continuare, urmărind scopul aplicării în continuare a violenței în privința părții vătămate Salari Irina, împreună cu soțul ei Norocos Igor, ambii acționând cu intenție unică, pe rând i-au aplicat părții vătămate Salari Irina multiple lovituri cu pumnii, iar Norocos Igor și cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului.

Astfel, urmare a loviturilor aplicate, părții vătămate Salari Irina i-a fost cauzate lipsa părului în patru zone la nivelul capului, traumă craniu-cerebrală cu o plagă și o echimoză pe față, excoriație pe mucoasa cavității bucale, comoție cerebrală, o echimoză pe gât, patru echimoze pe coapsa dreaptă, cinci echimoze pe coapsa stângă, o echimoză pe genunchiul stâng, o echimoză pe gamba stângă și contuzia rinichiului stâng, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.201912P0037 D din 14.02.2019 se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

În același timp, urmare a acțiunilor infracționale comise de soții Norocos Igor și Norocos Daniela, pe o anumită perioadă de timp a fost tulburată liniștea cetățenilor și ordinea publică, fapt ce a determinat ieșirea mai multor persoane din localul respectiv.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatei Norocos Daniela întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, potrivit indicilor: „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane”.

Inculpatul Norocos Igor, fiind anterior judecat prin sentința Judecătoria Călărași din 06 iunie 2012 în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod Penal pentru acțiuni huliganice comise de două persoane, în noaptea de 26 spre 27 ianuarie 2019, aproximativ ora 01:00, aflându-se împreună cu soția sa Norocos Daniela în fața localului de agrement „Drive” situat pe str. Alexandru cel Bun, nr.1/3, or. Călărași, ce constituie loc public, ambii fiind sub influența alcoolului, într-un anumit moment, Norocos Igor, neținând cont că se află în loc public, manifestând lipsă totală de respect față de cei din jur, urmărind scopul demonstrării comportamentului său autoritar și favorizării acțiunilor huliganice ale soției sale, care în acel moment a apucat-o de păr pe partea vătămată Salari Irina, trântind-o jos și îi aplica lovituri cu palmele și pumnii, acționând cu intenție unică împreună cu soția sa, Norocos Daniela, fără motiv s-a implicat în conflictul dat și pe rând i-au aplicat victimei Salari Irina multiple lovituri cu palmele și pumnii, iar el și cu picioarele pe diferite regiuni ale corpului.

Astfel, urmare a loviturilor aplicate, victimei Salari Irina i-au fost cauzate lipsa părului în patru zone la nivelul capului, traumă craniu-cerebrală cu o plagă și o echimoză pe față, excoriație pe mucoasa cavității bucale, comoție cerebrală, o echimoză pe gât, patru echimoze pe coapsa dreaptă, cinci echimoze pe coapsa stângă, o echimoză pe genunchiul stâng, o echimoză pe gamba stângă și contuzia rinichiului stâng, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.201912P0037 D din 14.02.2019 se califică ca vătămări corporale ușoare, cu

dereglarea sănătății de scurtă durată.

Tot atunci, în timp ce Nanu Vasile, soțul victimei Salari Irina, sesizând comportamentul huliganic al soților Norocos, s-a implicat în scopul aplanării acestuia, Norocos Igor, urmărind scopul demonstrării calităților sale sportive, a aplicat în privința acestuia un procedeu de lupte, doborându-l la sol și neutralizându-l pe o perioadă scurtă de timp, continuând să-l lovească cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului și amenințându-l cu răfuiala fizică. În rezultatul loviturilor aplicate, lui Nanu Vasile i-au fost cauzate două excoțiații pe buze, subluxația dintelui 1 superior din stânga, echimoză cu fisura (fractura marginală) a falangei distale a degetului V al mâinii drepte și echimoza pe genunchiul drept, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.201912P0036 din 14.02.2019 se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

În același timp, urmare a acțiunilor infracționale admise de soții Norocos Igor și Norocos Daniela, pe o anumită perioadă de timp a fost tulburată liniștea cetățenilor și ordinea publică, fapt ce a determinat ieșirea din localul respectiv a mai multor persoane.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Norocos Igor întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, potrivit indicilor: „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ivasiutic Mariana în interesele inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile inculpatei Norocos Daniela incriminate în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal să fie recalificate în baza art.287 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale. Inculpatul Norocos Igor învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal să fie achitat pe motiv că, fapta incriminată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Acțiunea civilă înaintată de Salari Irina și Nanu Vasile către Norocos Igor și Norocos Daniela cu privire la repararea prejudiciului material și moral, să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond eronat a dat apreciere circumstanțelor de fapt și de drept, eronat a aplicat prevederile legislației materiale și procedural penale, probatoriul cercetat în cadrul examinării cauzei fiind în dis concordanță cu hotărârea pronunțată. Învinuirea formulată nu s-a confirmat în formula indusă de către organul de învinuire, având un caracter incert și lipsit de un suport probatoriu concludent;

- instanța de fond, în acest sens eronat a interpretat prevederile legale și argumentul apărării în ceea ce tine lipsa circumstanței agravante or, fapta incriminată inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor sub nici o formă nu poate fi calificată drept huliganism agravat, săvârșit de două sau mai multe persoane, lipsesc indicii calificativi ai componenței infracțiunii incriminate, precum și a coautoratului;

- pe parcursul cercetării judecătorești nu și-a găsit confirmare și suport probatoriu teza învinuirii precum că, Norocos Igor și Norocos Daniela de comun și prin înțelegere prealabilă ar fi aplicat careva violențe părții vătămate Salari Irina și părții vătămate Nanu Vasile;

- declarațiile martorilor și cumulul de probe prezentat instanței de judecată confirmă

faptul că, conflictul a avut loc între Salari Irina și Norocos Daniela, Igor Norocos nefiind implicat decât prin acțiunile sale de aplanare a situației create;

- potrivit înștiințării telefonice din 27.01.2019, la serviciul „112” de către Ianovițchii Florin, a comunicat că două persoane de gen feminin încalcă ordinea publică (f.d.7, vol. I);

- martorul Pavlencu Vasile în cadrul cercetării judecătorești de asemenea a declarat că „a încercat să discute cu Nanu Vasile despre cele întâmplate deja la spital până atunci nu, acesta a declarat că soția lui a fost agresată de către Norocos Daniela. El personal nu a văzut conflictul (f.d.205, vol. II), fapt ce confirmă că însăși Nanu Vasile recunoaște că de fapt conflictul a avut loc între soția sa Salari Irina și Norocos Daniela;

- ca urmare, acțiunile lui Norocos Igor cât și ale lui Nanu Vasile nu au fost determinate de motive huliganice, ci din personale și urmau a fi calificate drept acțiuni contra persoanei, însă nu acțiuni ce atentează la ordinea publică, având astfel un alt obiect juridic;

- în același context, în coraport cu probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești, nici una din probele acuzării nu au confirmat existența coautoratului (calificativul de două sau mai multe persoane) între Norocos Daniela și Norocos Igor față de Salari Irina, or, Norocos Igor în general nu a întreprins careva acțiuni față de Salari Irina, inculpații nu au întreprins careva fapte comune față de partea vătămată Salari Irina și nu în ultimul rând lipsește partea prealabilă și anume înțelegerea între cei doi de a săvârși o presupusă infracțiune, ceea ce determină și lipsa formei de vinovăție - intenția;

- instanța de fond în același context, nu s-a expus asupra argumentului invocat de partea apărării și anume că, în cadrul urmăririi penale a fost dispusă expertiza medico-legală a cet. Nanu Vasile fără a aduce la cunoștință lui Norocos Igor și Norocos Daniela, care au dreptul de a înainta întrebări față de expert. Lui Norocos Igor i s-a adus la cunoștință ordonanța de numire a acestei expertize la 06.03.2019, când deja era întocmit raportul de expertiză medico-legală a cet. Nanu Vasile, adică a fost lipsit de dreptul de a înainta întrebări față de expert. Norocos Igor, făcând cunoștință cu raportul de expertiză a solicitat dispunerea unei expertize suplimentare înaintând întrebări față de expert, însă procurorul care conducea urmărirea penală prin ordonanța din 06.03.2019 a respins această cerere;

- inculpații în cadrul cercetării judecătorești de asemenea au venit cu cerere de efectuare repetată a expertizei suplimentare a cet. Nanu Vasile, dar nemotivat această cerere a fost respinsă, în aceste condiții fiind lezat dreptul lor la apărare, în mod special al lui Igor Norocos, fiind împiedicat să își demonstreze poziția sa de apărare și anume că leziunile corporale depistate pe degetul mâinii drepte la cet. Nanu Vasile sunt cauzate în urma loviturilor cu pumnul drept aplicate lui Igor Norocos în cap de către Nanu Vasile, iar la genunchiul drept în urma loviturilor cu picioarele. Instanța a pus la baza sentinței raportul de expertiză nr.201912P0036 din 14.02.2019 (f.d.74-75, vol. I), fără ca în cadrul expertizei să fi fost elucidate și circumstanțele, întrebările pe care le-a solicitat învinuitul/inculpatul Norocos Igor;

- lipsirea dreptului învinuiților/inculpaților de a înainta întrebări expertului a dus la încălcarea drepturilor la apărare și nu a asigurat respectarea dreptului la un proces echitabil;

- poziția de apărare a lui Norocos Igor este confirmată și prin declarațiile martorului Baxanean Nicolae care este unicul martor ocular la toate etapele conflictului Salari Irina - Norocos Daniela, și fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a confirmat că Norocos Igor nu a aplicat careva lovituri Irinei Salari, că a avut loc un conflict între două doamne, nu s-au implicat mai mult decât să le despartă pentru a preveni consecințe mai grave;

- poziția instanței de judecată este neclară în condițiile în care nemotivat a apreciat

declarațiile martorilor apărării Baxanean Nicolae, Lungu Elizaveta, Lupu Tudor, Smolenschi Evelina și Spătaru Cătălina ca fiind subiective și contradictorii cu cele date la etapa de urmărire penală, fără ca să fie indicat care circumstanțe au fost elucidate controversat. Apărarea consideră concluzia instanței de fond ca fiind eronată și neargumentată or, fiecare din martorii enunțați au depus aceleași declarații și un singur martor Lupu Tudor a menționat că anumite circumstanțe nu le poate reda cu lux de amănunte din motiv că a trecut mult timp de la evenimentele descrise;

- analizând sub aspect cumulativ probele administrate în cadrul ședinței judiciare, apărarea conchide că, în acțiunile lui Igor Norocos nu și-au găsit confirmare elementele constitutive ale componenței infracțiunii de huliganism și anume lipsește latura obiectivă și latura subiectivă, iar probele acuzării se dovedesc a fi insuficiente pentru constatarea vinovăției acestuia și existenței infracțiunii incriminate;

- inculpatul Norocos Igor este caracterizat la locul de trai din punct de vedere pozitiv, crește și educă împreună cu soția sa un copil minor, depune efort în cadrul activității antreprenoriale desfășurate de comun cu soția sa, este o persoană social activă, fost discipol al Școlii Sportive Specializate de Rezerve Olimpice din or. Călărași, premiant și campion la diferite turnee, campionate naționale și internaționale, până în prezent își aduce aportul voluntar în dezvoltarea sportului pentru copiii din raion;

- instanța de fond nu doar a indicat în partea introductivă a sentinței antecedentele penale stinse față de Norocos Igor (greșit a indicat data sentinței 06.06.2020 pe când corect este data de 06.06.2012), le-a enumerat și descris în partea motivată a acesteia, eronat constatând existența agravantei prevăzute la art.77 alin.(1) lit. a) Cod penal;

- astfel, s-a creat situația că inculpatul Igor Norocos de fapt a fost supus judecării și condamnat cu aplicarea celei mai aspre pedepse sub formă de închisoare, nu în limita probatoriului, cercetat în instanța de judecată ci ținând cont de istoricul și personalitatea acestuia, care în viziunea instanței de fond a fost suficient să fie recunoscut vinovat de o faptă pe care nu a săvârșit-o;

- contrar principiului prezumției nevinovăției și libertății de a mărturisi împotriva sa, instanța de fond a interpretat poziția inculpatului Norocos Igor de nerecunoaștere a vinovăției, drept o circumstanță agravantă;

- în cadrul cercetării judecătorești Norocos Daniela a recunoscut parțial vina în comiterea faptelor incriminate, nu a recunoscut învinuirea în modul și forma redată de către acuzatorul de stat în actul de învinuire;

- inculpata a recunoscut că a avut loc un conflict între ea și partea vătămată Irina Șalari. Motivul conflictul iscat a fost însăși comportamentul vulgar și agresiv a părții vătămate Șalari Irina care a intervenit absolut necondiționat cu observații, față de Norocos Daniela folosind cuvinte necenzurate, a bruscat-o, creându-i obstacole de a se deplasa în interiorul barului. Urmare a unui schimb de replici conflictul a avansat și-au aplicat reciproc lovituri cu mâinile și picioarele și s-au tras de păr;

- apărarea consideră că, instanța de fond corect a constatat existența comportamentului provocator manifestat de părțile vătămate față de Norocos Daniela și Norocos Igor (fila 58, alin. 7), dar în același timp eronat nu a apreciat în temeiul art.76 alin.(1) lit. g) Cod penal ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea, drept circumstanță atenuantă în privința inculpatei Norocos Danielei;

- apărarea insistă că, nici una din probele acuzării nu au confirmat existența coautoratului

(calificativul de două sau mai multe persoane) între Norocos Daniela și Norocos Igor față de Salari Irina, atribuit eronat de către învinuire, or, inculpații nu au întreprins careva fapte comune față de partea vătămată Salari Irina și nu în ultimul rând lipsește forma de vinovăție - intenția unică a acestora. Aceste circumstanțe determină recalificarea acțiunilor inculpatei Norocos Daniela din art.287 alin.(2) lit. b) în art.287 alin.(1) Cod penal;

- inculpata Norocos Daniela este caracterizată la locul de trai din punct de vedere pozitiv, crește și educă împreună cu soțul său un copil minor în vârstă de 2 anișori, activează în calitate de director la SRL „Beauty by Danielle”, nu are antecedente penale, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă. Important a ține cont și de imoralitatea acțiunilor părții vătămate Salari Irina care au și provocat infracțiunea, consecințele nefaste care s-au răsfrânt inclusiv asupra stării de sănătate a Norocos Danielei, ultima urmare a stresului la care a fost supusă a pierdut lactația la o vârstă fragedă pentru copilul său de doar 6 luni, circumstanțe care toate în cumul favorizează aplicarea prevederilor art.79 Cod penal și inclusiv a unei pedepse mai blânde prevăzute de legea penală, și anume sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, pedeapsă care în opinia apărării este mai mult decât suficientă pentru corectarea și reeducarea comportamentului inculpatei;

- referitor la acțiunea civilă înaintată, apărarea susține cele expuse în referința anexată la materialele cauzei (f.d.147-148, vol. III), consideră acțiunea civilă înaintată ca fiind neîntemeiată, lipsită de suport probatoriu pasibilă de a fi respinsă integral.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Chitoroga Ion în interesul părții vătămate Salari Irina prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații Norocos Daniela și Norocos Igor să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea în beneficiul părții vătămate Salari Irinei din contul inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor, în mod solidar, a prejudiciului material pentru cheltuieli de tratament în sumă de 18 120 lei, a prejudiciului material sub forma venitului ratat în mărime de 16 800 dolari SUA, în lei la cursul oficial al BNM la data achitării și a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- la individualizarea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de următoarele circumstanțe astfel ambii inculpați: nu au recunoscut vina în săvârșirea faptelor imputate; nu au manifestat căință sinceră în cele comise, ba dimpotrivă au încercat inducerea în eroare a organelor de drept și denaturarea faptelor ce s-au întâmplat prin multitudinea de plângeri depuse care toate în final s-au soldat cu refuz în pornirea urmăririi penale, dar care inclusiv au supus și părțile vătămate la suferințe psihice suplimentare prin faptul că ultimii erau nevoiți în cadrul acțiunilor efectuate a suporta aroganța și adresarea nepoliticoasă a inculpaților față de părțile vătămate. Ambii inculpați au fost sancționați contravențional anterior pentru fapte similare, Norocos Igor fiind sancționat și penal. Nu au reparat prejudiciul material și moral părților vătămate, elementar nu și-au cerut scuze pentru faptele comise;

- din cauza acțiunilor criminale ale lui Norocos Igor și Norocos Daniela părțile vătămate au fost nevoite a suporta cheltuieli de deplasare și tratament precum și rezultate din consecințele aplicării violenței asupra celor doi care se compun din următoarele: prejudiciul suferit de Salari Irina - USG 3x200lei – 600 lei; psihiatru - 300 lei; psiholog 3x300 lei - 900 lei; pastile calmante și antidepresante prescrise de psihiatru - 820 lei; terapia privind

regenerarea părului 3x500 lei – 1 500 lei; perfuzii pentru tratarea comoției 10x150 – 1 500 lei; rochia deteriorată 1 x 2 000 lei – 2 000 lei; cizme deteriorate 1 x 2 500 lei – 2 500 lei; cercei din aur 1 pereche x 8 000 lei – 8 000 lei; prejudiciul suferit de Nanu Vasile: motorina pentru deplasare 200 x 17 lei - 3 400 lei; lipsa de la locul de muncă 10 zile x 500 lei - 500 lei;

- partea vătămată Salari Irina avea contract de muncă în SUA potrivit căruia aceasta urma a fi angajată începând cu 24.02.2019 pe un termen de 6 luni în compania „Load Delivered INC” cu Salariu de 700 dolari SUA (șapte sute dolari SUA) pe săptămână din cauza că, Salari Irina în urma faptului că era nevoită să participe la diferite acțiuni procesuale precum și pentru tratamentul și recuperarea ei a fost nevoită să piardă lucrul. Astfel, la data de 25.02.2019 a fost informată că, în legătură cu faptul că nu s-a prezentat la serviciu, a fost concediată și din acest motiv i s-a cauzat un prejudiciu material sub formă de venit ratat în mărime de 16 800 dolari SUA;

- părților vătămate le-a fost cauzat un prejudiciu total în sumă de 150 000 lei lui Salari Irina și 100 000 lei lui Nanu Vasile, care este proporțional în raport cu caracterul continuu și îndelungat al suferințelor fizice și psihice;

- suferințele psihice au fost condiționate de vătămarile corporale, de provocarea bolilor, slăbirea rezistenței fizice la boli sau de alte complicații, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoțională;

- consideră că, era întemeiat a fi admisă acțiunea civilă înaintată, cu dispunerea încasării în beneficiul lui Salari Irina din contul inculpaților Norocos Igor și Norocos Daniela, în mod solidar a prejudiciului material pentru cheltuieli de tratament în sumă de 18 120 lei, a prejudiciului material sub forma venitului ratat în mărime de 16 800 dolari SUA, în lei la cursul oficial al BNM la data achitării și a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Nanu Vasile prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații Norocos Daniela și Norocos Igor să fie recunoscuți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea în beneficiul părții vătămate Salari Irina din contul inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor, în mod solidar, a prejudiciului material și a prejudiciului moral.

În motivarea cerințelor sale a invocat argumente similare celor formulate de avocatul Chitoroga Ion în interesul părții vătămate Salari Irina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2021, cererile avocatului Chitoroga Ion în interesele părții vătămate și civile Salari Irina și a părții vătămate și civile Nanu Vasile privind retragerea cererilor de apel declarate, au fost admise, cu încetarea procedurii de apel, iar apelul declarat de avocatul Ivasiutic Mariana în interesele inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor împotriva sentinței, a fost admis, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, inculpatului Norocos Igor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în conformitate cu art.90 alin.(1), (6) Cod penal a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an, obligându-l ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut cu referire la apelurile declarate de avocatul Chitoroga Ion în interesele părții vătămate și civile Salari Irina și de partea vătămată și civilă Nanu Vasile împotriva sentinței, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel din 24 martie 2021, avocatul Chitoroga Ion în interesul părții vătămate și civile Irina Salari a înaintat cerere prin care a solicitat retragerea cererii de apel depusă în numele părții vătămate Irina Salari la data de 22.09.2020, pe motiv că, părțile s-au împăcat.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată din 24 martie 2021 partea vătămată și civilă Nanu Vasile a înaintat cerere scrisă prin care a solicitat retragerea cererii de apel înaintată în cauza penală dată, deoarece nu au careva pretenții morale sau materiale față de inculpați.

De asemenea, instanța de apel a notat că, a fost prezentată tranzacția de împăcare din 23 martie 2021 încheiată între Norocos Daniela, Norocos Igor și Salari Irina, Nanu Vasile.

Potrivit tranzacției de împăcare din 23 martie 2021 s-a stabilit că, Salari Irina și Nanu Vasile acceptă plata unei sume de bani din partea Norocos Danielei și Norocos Igor, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și moral în legătură cu incidentul care a avut loc între părți la data de 26 spre 27 ianuarie 2019.

Părțile vătămate și civile Salari Irina și Nanu Vasile au declarat că, suma asupra căreia s-a convenit reprezintă o despăgubire integrală și suficientă care acoperă toate cheltuielile suportate și elucidate în acțiunea civilă înaintată în cadrul examinării cauzei penale, alte pretenții de ordin material și moral legate de incidentul care a avut loc între părți la data de 26 spre 27 ianuarie 2019, atât pentru trecut, cât și pentru viitor nu vor fi. Norocos Daniela și Norocos Igor au declarat că sunt de acord să achite suma asupra căreia s-a convenit cu titlu de prejudiciu material și moral cauzat față de părțile vătămate Salari Irina și Nanu Vasile.

Instanța de apel a reținut că, partea vătămată și civilă Nanu Vasile a susținut cererea de retragere a apelului declarat împotriva sentinței.

Instanța de apel examinând cererile avocatului Chitoroga Ion în interesele părții vătămate și civile Salari Irina și a părții vătămate și civile Nanu Vasile privind retragerea cererilor de apel declarate împotriva sentinței consideră posibilă admiterea cererilor în sensul declarat, constatând că această retragere a apelului exprimă voința proprie a apelanților, iar prin aceasta nu se încalcă drepturile și libertățile legale ale părților la proces.

4.2. Cu referire la apelul declarat de avocatul Mariana Ivasiutic în interesele inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor împotriva sentinței, instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, potrivit textului din apel formulat de către avocatul Ivasiutic Mariana în interesul inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor împotriva sentinței instanței de fond, rezultă că partea apărării solicită recalificarea acțiunilor inculpatei Norocos Daniela din prevederile art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal în baza art.287 alin.(1) Cod Penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în limita a 500 unități convenționale, iar în privința inculpatului Norocos Igor să fie pronunțată o sentință de achitare, pe motivul că, fapta incriminată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Însă, instanța de apel raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, a conchis că argumentele invocate de partea apărării nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei

cauze penale, motiv pentru care a respins ca nefondate solicitările invocate ce țin de recalificarea acțiunilor inculpatei Norocos Daniela și pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Norocos Igor.

Instanța de apel a relevat că, alegațiile avocatului sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normei materiale prevăzute la art.41, 43, 44 și 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, or, în ceea ce privește huliganismul agravat, fapta prejudiciabilă este comisă cu intenție și fără motiv, din intenții huliganice, fără a fi necesar a stabili caracterul prealabil al acordului dintre coautori, în speță manifestându-se prin intenția și acordul manifestat prin acțiuni concludente survenit succesiv în timp, care, ținând cont de acțiunile lui Norocos Igor, care a împiedicat martorii oculari să o despartă pe Norocos Daniela de Salari Irina, intervenind în conflict prin folosirea cuvintelor necenzurate și aplicarea violenței inițial asupra victimei Salari Irina, iar ulterior asupra lui Nanu Vasile, cauzând părților vătămate vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, intenția unică și acordul coautorilor, respectiv, participația simplă este confirmată prin acțiuni tacite și concludente între Norocos și Norocos Igor, din care motive este vădit nefondat și neîntemeiat a emite sentința de achitare în privința lui Norocos Igor, precum este neîntemeiat a recalifica acțiunilor prejudiciabile comise de către Norocos Daniele în conformitate cu prevederile art.287 alin.(1) Cod penal. Or, cercetând probele administrate la materialele dosarului și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că, acestea indică direct asupra faptului că, inculpații Norocos Daniela și Norocos Igor fiind conștienți de faptul că, se află în public, prin acțiunile lor intenționate au încălcat grosolan ordinea publică, acțiuni însoțite de aplicarea violenței cu aplicarea de lovituri asupra victimei Salari Irina și asupra lui Nanu Vasile, amenințând cu aplicarea unei asemenea violențe pe viitor, care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită și respectiv, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel și-a întemeiat decizia de menținere a sentinței de condamnare a inculpaților pentru comiterea infracțiunii incriminate atât în baza probelor administrate de către acuzatorul de stat, care au fost cercetate și examinate atât în cadrul primei instanței, cât și în instanța de apel, cât și cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile” (hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978).

4.3.1.Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpaților Norocos Daniela și Norocos Igor, instanța de apel a reținut că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 750 la 1 350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Instanța de apel a stabilit potrivit prevederilor art.76 Cod penal că, prima instanță a reținut în privința inculpatei Norocos Daniela cu titlu de circumstanțe atenuante - căința sinceră, comiterea pentru prima oară a unei infracțiuni. Iar, în conformitate cu art.77 Cod penal, prima instanță nu a reținut careva circumstanțe agravante.

Cu referire la agravanta invocată de partea acuzării, prevăzute la art.77 alin.(1) lit. c) Cod penal, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație, instanța de apel a explicat că, prima instanță nu a reținut această circumstanță agravantă, or, în temeiul art.77 alin.(2) Cod penal, dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sânt prevăzute la articolele corespunzătoare

din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

În ceea ce privește argumentele părții apărării ce țin de faptul că, instanța de fond eronat nu a apreciat în temeiul art.76 alin.(1) lit. g) Cod penal - ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea, drept circumstanță atenuantă în privința inculpatei Norocos Daniela, instanța de apel nu a stabilit în cadrul cercetării judecătorești că, comportamentul părților vătămate au provocat infracțiunea, aceste circumstanțe au fost redade în mod subiectiv de către unii martori audiați în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, în ceea ce privește chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatei Norocos Daniela, instanța de apel a relevat că în mod corect prima instanță apreciind în cumul circumstanțele cauzei penale, având în vedere faptul că, comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 1 350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, de circumstanțele atenuante stabilite și lipsa circumstanțelor agravantelor, de faptul că persoana și-a recunoscut vina parțial, se căiește de cele comise, și respectiv, există temeiuri de a considera că și-a revăzut comportamentul în societate, are la întreținere un copil minor, a constatat că în privința sa nu există temei de izolare a persoanei de societate prin aplicarea unei pedepse privative de libertate și respectiv, a ajuns la concluzia să aplice în privința inculpatei Norocos Danielei pedeapsa cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei, reieșind din faptul că, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, instanța de apel nu a reținut poziția părții apărării referitor la aplicarea prevederilor art.79 Cod penal în privința inculpatei Norocos Daniela, în baza faptului că, ultima este caracterizată pozitiv la locul de trai, crește și educă împreună cu soțul său un copil minor în vârstă de 2 ani, activează în calitate de director al SRL „Beauty by Danielle”, nu are antecedente penale, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, imoralitatea acțiunilor părții vătămate Salari Irina care au și provocat infracțiunea, consecințele nefaste care s-au răsfrânt asupra stării de sănătate a inculpatei, care ca urmare a stresului a pierdut lactația la o vârstă fragedă pentru copilul său de doar 6 luni.

În final, instanța de apel apreciat că circumstanțele ce țin de recuperarea prejudiciului material și moral prin infracțiune, lipsa căror va pretenții de ordin material sau moral nu pot influența la aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece prin sentință, instanța de fond a aplicat inculpatei Norocos Daniela pedeapsa la limita minimă - amendă în mărime de 750 unități convenționale.

4.3.2. În ceea ce privește chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Norocos Igor, instanța de apel a reține că, prin sentință, prima instanță a aplicat inculpatului Norocos Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal pedeapsa sub formă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.76 Cod penal, instanța de apel a stabilit că, prima instanță nu a reținut careva circumstanțe atenuante în privința inculpatului Norocos Igor. Iar, conform art.77 Cod penal, prima instanță a reținut cu titlu de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză (art.77 alin.(1) lit. a) Cod Penal).

Cu referire la agravanta invocată de partea acuzării, prevăzută la art.77 alin.(1) lit. c)

Cod penal - săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație, prima instanță corect și în acest caz, a statuat că, aceasta nu poate fi reținută în mod distinct în contextul în care, în temeiul art.77 alin.(2) Cod penal, dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sânt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

Instanța de apel analizând procesul de individualizare a pedepsei penale efectuat de către instanța de fond în privința inculpatului Norocos Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal a reținut că, soluția instanței de fond referitor la aplicarea unei pedepse sub formă de 1 an închisoare este echitabilă în coraport cu personalitatea inculpatului fiind stabilită în limitele sancțiunii normei penale, în acest sens, urmându-se a se evidenția faptul că inculpatul a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii incriminate, a comis o infracțiune mai puțin gravă, are la întreținere un copil minor, anterior a fost judecat.

Însă, în ceea ce privește soluția instanței de fond referitor la modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, instanța de apel a considerat că, în virtutea circumstanțelor noi apărute la judecarea apelului, aceasta este inequitabilă, așa cum între inculpați și părțile vătămate a fost prezentată tranzacția de împăcare din 23 martie 2021 potrivit căreia, Salari Irina și Nanu Vasile acceptă plata unei sume de bani din partea lui Norocos Igor și Norocos Danielei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și moral în legătură cu incidentul care a avut loc între părți la data de 26 spre 27 ianuarie 2019, alte pretenții de ordin material și moral legate de incidentul care a avut loc între părți la data de 26 spre 27 ianuarie 2019, atât pentru trecut, cât și pentru viitor nu vor fi.

În acest sens, instanța de apel a notat că ulterior stabilirii pedepsei potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art.75 Cod penal), ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei stabilite vinovatului. Suspendarea condiționată (art.90 Cod Penal), ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În speță, instanța de apel nu a menținut soluția primei instanțe privind executarea reală a pedepsei penale sub formă de închisoare stabilită inculpatului Norocos Igor, deoarece executarea reală a pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral pe o perioadă îndelungată. S-a reținut că, această măsură, luând în calcul personalitatea acestuia, ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății prin crearea dificultăților de resocializare a condamnatului.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Norocos Igor anterior a fost judecat, însă antecedentele penale sunt stinse, are la întreținere un copil minor, a recuperat prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune, nu este implicat în careva alte activități ilegale, respectiv, instanța de apel a apreciat că inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, iar stabilirea modalității de executare a pedepsei în condițiile art.90 Cod penal va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar. Or, pe durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe inculpat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, iar prin urmare, reeducarea inculpatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi

atins în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, în conformitate cu art.90 Cod penal, instanța de apel a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită inculpatului Norocos Igor pe un termen de probațiune de 1 an, obligându-l ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

În final, instanța de apel a notat că pedeapsa și modalitatea de executare a pedepsei stabilită inculpatului Norocos Igor corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului, cu executarea reală a acesteia, nu și-ar atinge scopul scontat.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul declară recurs ordinar, invocând temeii de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea ce se referă la pedeapsa stabilită inculpatului Norocos Igor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, iar conform art.90 alin.(1) și (6) Cod penal, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an, cu menținerea în această parte a sentinței.

În argumentarea recursului procurorul menționează că, instanța de apel a admis erori de drept cu privire la motivarea soluției de suspendare condiționată în ordinea stabilită la art.90 alin.(1) Cod penal.

Acuzarea susține că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii și nu în ultimul rând comportarea sinceră în cursul procesului.

Ținând cont de sensul prevederilor legii materiale indicate în alineatul supra, în cauza lui Norocos Igor, acuzarea consideră că nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanței de apel de a manifesta indulgență în privința respectivului.

Procurorul evidențiază că, instanța de apel nu a răsturnat evaluările făcute de către prima instanță cu privire la individualizarea modalității de executare a pedepsei.

Astfel, așa cum rezultă din textul sentinței, în individualizării modalității de executare de către inculpatul Norocos Igor a pedepsei închisorii, instanța de fond a reținut în exclusivitate că inculpatul a fost anterior tras la răspundere penală de mai multe ori pentru săvârșirea de infracțiuni intenționate și a fost condamnat la pedepse neprivative de libertate, însă concluzii necesare nu și-a făcut, reconfirmând astfel că nu și-a conformat comportamentul regulilor elementare de conviețuire într-o societate bazată pe spiritul legalității și ordinii de drept.

Acuzarea consideră că, prima instanță corect a reținut că inculpatul Norocos Igor nu se poate corecta singur și că în acest sens se necesită intervenirea invazivă a instituțiilor statului specializate în implementarea programelor educaționale și de integrare în societate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Mai mult, în opinia părții acuzării, recuperarea daunelor materiale cauzate părților vătămate și prezentarea de scuze acestora nu trebuia tratată de către instanța de apel ca o împrejurare care ar indica asupra corectării inculpatului Norocos Igor sau a posibilității

corectării acestuia în viitorul apropiat. Dimpotrivă, recuperarea daunelor cauzate prin acțiuni ilegale sau prejudiciabile și prezentarea de scuze victimelor pare să prezinte o normalitate în societatea modernă, o atitudine firească a celui vinovat, nu însă o favoare a celui vinovat în coraport cu victima infracțiunii. Consideră important aici de evaluat și momentul în care s-a produs recuperarea daunelor materiale și prezentarea de scuze părților vătămate, or , aceste evenimente au intervenit doar după ce prima instanță s-a pronunțat prin sentință.

În opinia părții acuzării caracteristica negativă a inculpatului în comunitatea în care locuiește dar și comportamentul social sistemic - sancționat penal (4 condamnări) și contravențional în repetate rânduri (15 sancționări), în special pentru săvârșirea de contravenții cu aplicarea violenței, urmau să constituie un semnal de alarmă pentru instanța de apel că aceasta nu se v-a putea corecta de unul singur, fără aplicarea unor programe de resocializare invazive și de consiliere psihică-socială realizate de către specialiștii din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Totodată, acuzarea și-a exprimat convingerea că pedeapsa stabilită inculpatului Norocos Igor, din perspectiva modalității de executare, nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestora în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispușe de a-și însuși comportamente similare.

În final, acuzarea insistă că, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile din art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica

corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Analizând decizia instanței de apel, prin prisma prevederilor art.414 Cod de procedură penală, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că procurorul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la cele ce preced, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel greșit și-a motivat soluția privind individualizarea executării pedepsei în privința inculpatului Norocos Igor, astfel eronat aplicând în privința inculpatului dispoziția art.90 Cod penal.

Discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest context, instanța de recurs amintește că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra quantumului pedepsei care urmează a i se stabili acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul penal lărgit remarcă aici că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care urmau a se produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei sau valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului Norocos Igor termenul de pedeapsă, prevăzut de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, Colegiul penal remarcă că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea săvârșită de ea este un incident în viața acesteia.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că inculpatul nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

La caz, din actele dosarului se constată că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, cu un grad prejudiciabil sporit, prin ce a fost periclitată ordinea de drept.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pe termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Mai mult, Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La caz, așa cum rezultă din textul deciziei instanței de apel, aceasta a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, argumentând sub aspectul că inculpatul Norocos Igor a încheiat o tranzacție de împăcare cu părțile vătămate, precum și că se poate îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate privind stabilirea modul de executare a pedepsei. Or, instanța trebuia să dea o motivare suplimentară de ce a ajuns la concluzia că inculpatul nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite.

Instanța de recurs, găsește întemeiate motivele recursului declarat de procuror și constată că, concluziile instanței de apel, precum că, corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a pedepsei, a fost greșită și neîntemeiată.

În situația dată, Colegiul penal lărgit reține că, inculpatul Norocos Igor a comis o infracțiune gravă (cu un impact social acut în societate – în loc public), prezența circumstanței agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare (art.77 alin.(1) lit. a) Cod penal), anterior a fost condamnat de nenumărate ori: dosare penale - 4 condamnări; dosare contravenționale – 15 sancționări, potrivit caracteristicii eliberate de IP Călărași, se caracterizează negativ – comportament agresiv în societate (Vol. II, f.d.69-89).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, personalitatea inculpatului Norocos Igor nu prezintă garanțiile unei bune conduite, astfel pedeapsa stabilită nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia, precum și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane de a-și însuși comportamente similare.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit evidențiază că, corectarea inculpatului Norocos Igor va fi asigurată doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, circumstanța dată fiind reținută sub aspectul aprecierii personalității inculpatului, care nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a săvârșit fapte prevăzute de legea penală. Deci, anume executarea reală a pedepsei închisorii răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

La fel, pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții proporționale cu gravitatea infracțiunii și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, mai mult, pedeapsa este echitabilă când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat cât și de alte persoane, or, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că, instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele expuse supra în coraport cu cumulul de probe administrat la materialele cauzei și circumstanțele cauzei, pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale confirmându-se în prezenta cauză temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, motive din care recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel în partea stabilirii modului de executare a pedepsei nu poate fi menținută, urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate,

să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale, ținând cont de motivele expuse în pct.7 din prezenta decizie.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2021, în latura penală în partea stabilirii pedepsei inculpatului Norocos Igor xxx, în cauza penală în privința inculpaților *Norocos Daniela xxx, Norocos Igor xxx* și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest se menține decizia atacată.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie